

Завршена обука војника из резервног састава који нису служили војни рок с оружјем

ОЈАЧАН ЕШЕЛОН РЕЗЕРВИСТА

Након основне војничке обуке, реализоване у центрима за обуку у Лесковцу, Ваљево и Сомбору, војници из резервног састава, који до своје 30. године нису служили војни рок с оружјем, марта 2020. започели су специјалистичку обуку у Центру за обуку Копнене војске у Пожаревцу. Нажалост, због епидемије короне тада нису стигли и да је окончају и тако обогате строј комплетно оспособљених припадника резервног састава Војске Србије. Последњих пет дана обуке одложено је до овог октобра, када су поново позвани у пожаревачку касарну да заврше оспособљавање и положе заклетву.

Пише Душан ГЛИШИЋ

Фото: Вујица Стевановић

По доласку у касарну и задужењу наоружања, од првог дана једнообразно одевени у војничке маскирне униформе, по уходајној шеми веома брзо навикнути на другачији начин живота и нове обавезе, започињу напорни процес обучавања за руковање различитим врстама пешадијског наоружања и стицања готово свих војничких вештина и знања из тактике напада и одбране, организовања заседа и патрола, маскирања и атомско-биолошко-хемијске одбране. Свакога дана њихов војнички колектив био је све снажнији и све хомогенији. Упоредо са стицањем знања о војничким задацима, стицали су и поверење једни у друге, у своје ко-

мандире, оружје и новостечене вештине. Готово неосетно постали су војници спремни за рано устајање, постројавање, узбуне, извршавање наређења старешина, заједничко обедовање, колективни живот.

У строју од шест ујутру, са погледом у заставу, започињали су дане обуке који су се умногоме разликовали од дотадашњег живота. Ипак, нису им тешко падали свакодневно јутарње физичко вежбање, неизбежно редарство, упорно инсистирање командира и инструктора обуке да у раду с оружјем буду сваког дана све бржи, прецизнији и вештији. Рутину је полако заузимала своје место у животу људи који до тада нису имали додир са војничким животом, вештинама и задацима.

Нису им тешко падали свакодневно јутарње физичко вежбање, неизбежно редарство, упорно инсистирање командира и инструктора обуке да у раду с оружјем буду сваког дана све бржи, прецизнији и вештији

савлађивали за неколико месеци, они су морали да окончају за две недеље.

Готово пред сам крај обуке, свега неколико дана пред њено окончање, због избијања пандемије короне нису стигли да реализују евалуацију достигнутог нивоа обучености, остављајући то за неку каснију, бољу прилику. Последњих пет дана обуке одложено је до овог октобра, када су поново позвани у пожаревачку касарну да заврше оспособљавање и положи заклетву. Овог пута у новим војничким униформама М10 били су спремни за нове војничке изазове и проверу стеченог знања одмах по уласку у Центар за обуку Копнене војске. Већ стечени тимски дух брзо је омогућио усаглашено, успешно и квалитетно извођење свих стројевих радњи, па је на дан заклетве све изгледало веома импозантно, на понос самих војника и њихових командира. Коначно, чин за који су се спремали последњих дана, њихова војничка заклетва, потврдила је да су своје задатке од почетка озбиљно схватили и да ће стечене пријатеље и војничке вештине заувек носити у срцу.!

На часовима специјалистичке обуке, уз митраљез, аутоматску пушку, минобацач, снајпер, аутоматски бацач граната, „Полк 9К11” и друга пешадијска оружја постајали су одлучнији, смелији, одсечнији. Колективни дух, мотивација и елан расли су из дана у дан, а резултати интензивне обуке били све видљивији. Оно што су њихове млађе колеге, војници на добровољном служењу војног рока